

Ο καπετάνιος τραπεζίτης

Ο κ. Γιώργος Ξηραδάκης είναι ένας από τους ανθρώπους που νοιάζονται για την ελληνική ναυτιλία, αλλά κυρίως φροντίζουν να βρίσκονται κεφάλαια για αυτήν. Ξεκινώντας την καριέρα του ως αξιωματικός Ε.Ν. μέχρι και σήμερα που είναι ναυτιλιακός τραπεζίτης, εξακολουθεί να μιλάει συνεχώς για τα βαπόρια. Η ενασχόλησή του και ως συμβούλου, ειδικότερα για την ακτοπλοΐα, αλλά και οι μελέτες που εκπόνησε με την εταιρεία XRTC που ίδρυσε ο ίδιος, είναι δύο στοιχεία που τον έκαναν ευρύτερα γνωστό. Σήμερα, ίσως στην καλύτερη στιγμή της πορείας του στο χώρο, μιλάει για όσα έγιναν, αλλά και για όσα πρόκειται να γίνουν στη ναυτιλία και την ακτοπλοΐα. Δεν αφήνει αναπάντητη ούτε μία ερώτηση

Η διαδρομή σας μέχρι σήμερα ξεκίνησε από μια πρωτοτυπία. Αρχικά είχατε επιλέξει να γίνετε καπετάνιος!

«Η επιλογή μου αυτή δεν έγινε τυχαία. Παρόλο ότι προέρχομαι από μια οικογένεια που δεν είχε καμία σχέση με τη θάλασσα, εγώ από την αρχή είχα επιλέξει να βιώσω το ναυτικό επάγγελμα. Έτσι, απόλυτα συνειδητά επέλεξα να κάνω αυτό το επάγγελμα, να περάσω από αυτό το σκαλοπάτι της ζωής, για έναν λόγο: Θεωρώ απαραίτητο ο άνθρωπος να μπορέσει να γνωρίσει το χώρο στον οποίο ζει και βέβαια όχι το εγγύς περιβάλλον, αλλά αν είναι δυνατόν όλο τον πλανήτη. Αυτό μπορεί να το προσφέρει η ναυτιλία».

Θεωρείτε μεγάλο πλούτο για τη χώρα μας τη ναυτιλία;

«Τεράστιο! Και πάνω σε αυτή βασίστηκε όλη μας η ανάπτυξη. Και σε όλους μας, τους ανθρώπους που πέρασαν από τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη και φυσικά δεν εννοώ μόνον τους πλοιάρχους, αλλά όλους τους ναυτικούς όλων των ειδικοτήτων. Σκεφτείτε απλά ότι οι ναυτικοί έφεραν τον κόσμο πολύ κοντά σε αυτό που σήμερα λέμε παγκοσμιοποίηση, πολύ πιο κοντά απ' ό,τι κατάφεραν οι διάφορες πολιτικές εξελίξεις. Παλαιότερα, πάρα πολλές οικογένειες στη χώρα μας είχαν κάποιο ναυτικό και γνώριζαν τον πλανήτη. Ήξεραν πού είναι η Ιαπωνία, η Βραζιλία, η Αυστραλία. Για αυτό ίσως και εμάς τους Έλληνες δεν μας τρόμαξε η παγκοσμιοποίηση. Η ελληνική ναυτιλία είναι η πρώτη παγκοσμιοποιημένη αγορά, εδώ και όχι μόνο δεκαετίες αλλά και εκατονταετίες. Ακόμη και στην αρχαία Ελλάδα, η ναυτιλία λειτουργούσε ταξιδεύοντας σε όλο τον τότε γνωστό κόσμο. Ο Έλληνας είχε πάντα αυτή την τάση, να αγκαλιάζει όλο το περιβάλλον του».

Καλός λόγος για να γίνει κανείς ναυτικός...

«Παρ' όλα αυτά δεν ήταν αρκετός. Είχα προβλήματα να ξεπεράσω. Την προκατάληψη της εποχής. Έχοντας πατέρα χειρουργό, κλινικάρχη στο Βόλο, αδελφό και αδελφή δικηγόρους, ήταν πολύ δύσκολο για το γιατροπαίδι να πάρει αυτόν τον δρόμο. Ευτύχησα να έχω φιλελεύθερους γονείς που πίστεψαν στα σχέδιά μου».

Ήταν προγραμματισμένες και οι επόμενες κινήσεις σας;

«Υπήρχαν τα πλάνα μου! Θα έπαιρνα αυτή τη γεύση που ήθελα από το επάγγελμα του ναυτικού και εν συνεχεία θα έπρεπε να δικαιολογήσω το εγχείρημα και τη συνέχεια του ονόματος. Βέβαια, ίσως το έκανα νωρίς, ίσως θα έπρεπε ►